

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

18 חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר
 ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
 19 ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: כִּי לֹא הִרְבֵּה
 יִזְכֹּר אֶת יְמֵי חַיָּו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְשִׂמְחַת לִבּוֹ:

Cap. VI.
 Miserrimam
 avaritiam
 divitis
 conditionem
 depingit.

אן יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על
 2 האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
 ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
 האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו ורחיבל
 3 וחלי רעה הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יהיה
 ורבי שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה
 וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:

ה 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסת: גם
 6 שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה אלף
 שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד

7 הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא
 8 תמלא: כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע
 9 להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם

י זה הבל ורעות רוח: מה שיהיה כבר נקרא שמו ונודע

י 11 אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקיף ממנו: כי

י 12 יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם: כי מי
 יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי הבלו ויעשם

כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

Cap. VII.
 Brevitatem
 vitam
 humanae
 ob oculos
 ponit, et
 vera
 sapientiae
 studium
 commendat.

אן 2 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: טוב
 ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה באשר

3 הוא סוף כל האדם והחיות אל לבו: טוב כעם
 4 משחוק כי ברע פנים יטב לב: לב חכמים בבית אכל

ה 5 ולב כסילים בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם
 6 מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת הסיר

7 כִּן שִׁחַק הַכֶּסֶל גַּם זֶה הַבַּל : כִּי הַעֲשֵׂק יְהוֹלֵל חָכָם
 8 וַיֹּאבֵד אֶת לֵב מִתְנָה : טוֹב אַחֲרֵי־תֵּן דְּבַר מְרֵאשִׁיתוֹ
 9 טוֹב אֲרֹךְ רוּחַ מִגְּבוּהַ רוּחַ : אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעֵס
 10 כִּי כַעַס בַּחִיק כֶּסֶלִים יָנוּחַ : אֵל תֹּאמֶר מַה הָיָה
 11 שֶׁהַיָּמִים הַרְאֵשְׁנִים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה
 12 שֶׁאֵלֶּת עַל־זֶה : טוֹבָה חֲכָמָה עִם נַחֲלָה וְיִתֵּר לְרֵאִי
 13 הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי בְּצֵל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת
 14 הַחֲכָמָה תַּחִּיהַ בְּעֵלֶיהָ : רֵאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
 15 מִי וְכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוֹ : בַּיּוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב
 16 זְבוּיֹם רַעְיָה רֵאָה גַם אֶת־זֶה לַעֲמֹת זֶה עֹשֶׂה הָאֱלֹהִים
 17 עַל דְּבַר־תּוֹרָה שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוֹמָה : אֶת־הַכֹּל מִן
 18 רֵאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּרִיָּה יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע
 19 מֵאֲרִיךְ בְּרַעְיָתוֹ : אֵל תְּהִי צְדִיק הַרְבֵּה וְאֵל תִּתְחַכֵּם
 20 וְיִתֵּר לְמַה תִּשְׁוֹמֵם : אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֵל תְּהִי סָכָל
 21 לְמַה תִּמּוֹת בְּלֹא עֵתְךָ : טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחוּז בְּזֶה וְגַם־מִזֶּה
 22 אֵל תִּנַּח אֶת־יָדְךָ כִּי־רֵא אֱלֹהִים יַעַז אֶת־כָּל־סֵם :
 23 הַחֲכָמָה תַּעֲזוּ לְחֲכָם מַעֲשֵׂה שְׁלֵיטִים אֲשֶׁר הֵיוּ בְּעִיר :
 24 כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא : כ
 25 גַּם לְכֹל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֵל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא
 26 תִּשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ מִקְּלֶלְךָ : כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יִרַע
 27 לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֵת קִלְלַת אַחֲרִים : כִּלְזֶה נִסִּיתִי
 28 בַּחֲכָמָה אִמְרַתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רַחֲוִקָה מִמֶּנִּי : רַחֲוִקָה מֵה
 29 שֶׁהִיָּה וְעַמְקִי עַמְקִי מִי־מִצְאָנוֹ : סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לִדְעַת כֵּה
 30 וְלִתּוֹר וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסָל
 31 וְהַסְכָּלוֹת הוֹלְלוֹת : וּמוֹצֵא אֲנִי מִן סְמוֹת אֶת־הָאִשָּׁה
 32 אֲשֶׁר הִיא מְצוּרִים וְחַרְמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יְדִיהָ טוֹב לִפְנֵי
 33 הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחֹטָא יִלְבַּד בָּהּ : רֵאָה זֶה מִצְאָתִי
 34 אִמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לְמִצְאָתֵי חִשְׁבוֹן : אֲשֶׁר עוֹד
 35 בַּקֶּשֶׁה

אזכה קרי

בְּקִשְׁרָה נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אָדָם אַחַד מֵאֵלֶּף מִצְאָתִי
וְאִשָּׁה בְּכָל־אֱלֹהֵי לֹא מִצְאָתִי: לְבָר רֵאזֶה מִצְאָתִי
אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמְרָה בְּקִשְׁוֹ

Cap. VIII.
Insignia
quadam
sapientia
praecepta
tradit.

א ח חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים: מִי כִּהְחִכְסוּמֵי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה
א'מקום 2 אָדָם תֹּאִיר פָּנָיו וְעוֹפְנָיו יִשְׁנָא: אֲנִי פִי מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל
ה 3 דְּבַר־תְּשׁוּבָה שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: אַל תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְךָ אֶל־
4 תַּעֲמֹד בְּדַבְרֵי רַע כִּי כָל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ עֲשֶׂה: בְּאֲשֶׁר־
ה דְּבַר־מֶלֶךְ שֶׁלֹּטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מִה תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר
מִצְוָה לֹא יִדַּע דְּבַר רַע וְעוֹעֵר וּמִשְׁפֹּט יִדַּע לֵב חָכָם:
6 כִּי לְכָל־חֲפִץ יֵשׁ עֵרַת וּמִשְׁפֹּט כִּי־דַעַת הָאָדָם
7 רַבָּה עָלָיו: כִּי אֵינְנוּ יוֹדַע מִה־שִׁיחִיָּה כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי
8 יִגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְרוּחַ לְכֹלֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין
שֶׁלֹּטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת בְּמַלְחָמָה וְלֹא יִמְלֹט
9 רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רֵאִיתִי וְנִתְּוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־
מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עַת אֲשֶׁר שֶׁלֹּט הָאָדָם
י בְּאָדָם לָרַע לוֹ: וּבִכֵּן רֵאִיתִי רָשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ
וּמִמָּקוֹם קְרוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בַעִיר אֲשֶׁר בֵּין עֲשׂוֹנִים
11 זֶה הֵבֵל: אֲשֶׁר אֵין נַעֲשֶׂה פִתְּנָם מַעֲשֶׂה הַרְעָה מֵהֵרָה
12 עַל־כֵּן מִלֵּא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם כִּהֵם לַעֲשׂוֹת רַע: אֲשֶׁר חָטָא
עָשָׂה רַע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם יוֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־
13 טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנָיו: וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
לְרָשָׁע וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמָיו כִּצֶּל אֲשֶׁר אֵין נֹרָא מִלִּפְנֵי
14 אֱלֹהִים: יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צְדִיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֶׂה הַרְשָׁעִים וַיִּשְׁרָשָׁעִים
שִׁמְגִיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֶׂה הַצְדִיקִים אֲמַרְתִּי שְׁנַם זֶה
טו הֵבֵל: וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת־הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם לֹא־כֹל וְלִשְׁתוּרַת וְלִשְׂמוּחַ וְהוּא
יִלְוֵנוּ בְּעַמְלוֹ מִי־חַיּוֹ אֲשֶׁר־נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת